Препоръчайте „Мартенска радость“ съ мартеница — цена 5 лева

него съ нѣколицината си приятели, изгледалъ го злобно и рекълъ:

— Не слушайте брътвежитѣ на този побърканъ старецъ. — И посегналъ да му даде милостиня, но старецътъ упорито отказалъ, защото не се нуждаелъ отъ такава.

Много хора не слушали вече Мързела и започнали работа, като съ презрение го гледали. Я минали вече три години и Мързелътъ единъ день изчезналъ, за изненада на нѣколцината си привърженици, на които обещалъ голѣмо съкровище, иначе тѣ насмалко щѣли да го погубятъ.

Срещнали се пакъ на полянката следъ тритѣ години Трудътъ и Мързелътъ. Трудътъ билъ бодъръ и веселъ съ свежо лице съ бистри като небето очи, съ пъргави движения. Мързелътъ едва крепалъ слабъ и немощенъ, хрипавъ съ замъглени отъ пиянство очи.

— Добра среща побратиме! Какъ се чувствувашъ? — попиталъ Трудътъ съ насмѣшка.

— Остави се побратиме. Не съмъ добре — рекълъ Мързелътъ и гласътъ му трепералъ отъ вълнение, като гледалъ крината съ жълтици, която едва държалъ въ ржце.

— Дойде и моя редъ да кажа думата си. Започналъ отново Трудътъ. Язъ знаехъ че ти ще се радвашъ въ началото на успѣха, защото лекиятъ и несериозенъ трудъ бързо се възприема отъ всички. Така се случи и съ тебе въ началото. Запомни добре, че всички успѣхи, които се придобиватъ съ лекъ трудъ и престжпна мисъль не сж така сладки и дълготрайни, като успѣхътъ придобитъ съ тежъкъ и упоритъ трудъ. Това ти никога не преценяваше и затова ще бждешъ побеждаванъ. Думитѣ на Труда съвършено съкрушили Мързелътъ и той едва промълвилъ:

— Нѣ, вземи си облога и не ме мжчи повече!

— Отнеси си крината съ жълтицитѣ! Язъ нѣмамъ нужда отъ нея!

— Разбрахъ че ти си по-могъщъ отъ мене затова отъ днесъ нататъкъ не ще се мѣря никога съ тебе. Дето стжпи твоя тежъкъ кракъ, азъ съмъ ненуженъ — казалъ Мързелътъ обзетъ отъ тежка скръбь, бавно тръгналъ съ крината жълтици въ друга посока.

Динчо Оцетаровъ

ДЕТСКИ
ТВОРБИ

До очи младость, до зжби сладость

Колко хубаво е казана тази поговорка! Че нима има нѣщо по хубаво отъ здрави очи и зжби? Здрави очи, тѣ даватъ радость на душата, наслада. Често пжти изправени предъ нѣкоя хубава картина на платното, или предъ нѣкой изгледъ всрѣдъ природата ние се възхищаваме, радваме се и насъ ни е така хубаво . . . тъй приятно. И всичко кому дължимъ? За цѣлата тази радость която изпълва душитѣ ни, кому трѣбва да благодаримъ? Пакъ на очитѣ, на онѣзи малки органчета на нашето тѣло, които ни даватъ възможность да виждаме всичко и да се радваме. Но не само това ни даватъ очитѣ. Нали съ тѣхъ ние можемъ да виждаме буквитѣ и да четемъ, да се просвѣщаваме и да станемъ по-умни? Боже мой! Колко страшно, колко ужасно би било човѣкъ да остане безъ очи, безъ онѣзи малки прозорчета, презъ които той вижда и се радва на цѣлия Божи свѣтъ, на всичко, що е създалъ Всевишниятъ! Представете си вѣчна тъмнина, пъленъ мракъ ви обгражда отъ всѣжде и вие треперите и се страхувате предъ неизвестностьта. Не това би било ужасно, безкрайно ужасно. Ето защо трѣбва да тръбимъ, навсѣжде и всѣкога: пазете очитѣ си! Какъ? Като не се преуморяватъ, като не се употрѣбява алкохолъ и тютюнъ, като се държи винаги чисто цѣлото тѣло, не се чете при много силна или много слаба свѣтлина, като си измиваме добре лицето съ мекъ сапунъ всѣкога сутринь и вечерь.

Ями зжбитѣ? Тѣ не сж наредени въ устата ни само, като бисерчета за украшение — а да вършатъ важна работа: да раздробяватъ и стриватъ храната, която ядеме на ситна кашица и чакъ тогава да я пущатъ въ стомаха да се смила. Човѣшкиятъ стомахъ не е направенъ отъ два воденични камъка, — а представлява една торбичка съ тънки мускулни стени. Който има здрави зжби и дъвче добре храната, той има здравъ стомахъ, който предпазва отъ много болести. Ето защо трѣбва повече чистота, повече грижи за зжбитѣ, които красятъ всѣко едно лице и му придаватъ здравъ и бодъръ видъ. Нека си дадемъ дума, че всѣка сутринь и вечерь ще си чистимъ зжбитѣ съ паста или прахъ за зжби, че ще обърнемъ по-голѣмо внимание за запазване на зжбитѣ и на очитѣ си.

Прочие, пази зжбитѣ си, пази очитѣ си, за да ти бжде леко на старини.

Пловдивъ 26. I. 1938 год.

Лилия Милева
II кл. III прогимн.